

ydelsen skal være hvilende indtil videre, dog højst for et tidsrum af 3 år.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnet kan udsende en eller flere sagkyndige til at udøve kontrol på stedet med hensyn til erhvervsevnen eller indkalde pågældende til kontrol. Såfremt en ydelsesmodtager vanskeliggør nævnets undersøgelse, kan nævnets formand midlertidigt standse udbetalingen, hvis han anser det for sandsynligt, at afgørelsen vil komme til at gå ud på, at ydelsen skal inddrages. Nævnet skal i så fald træffe sin afgørelse hurtigst muligt. Udgifter ved kontrol betales af amtskommunen. I København og Frederiksberg betales udgifterne af de pågældende kommuner.

Stk. 3. En person, der modtager ydelser efter denne lov, skal underkaste sig sådanne undersøgelser, som revaliderings- og pensionsnævnet eller det sociale udvalg anser for påkrævede til bedømmelse af erhvervsevnen, jfr. §§ 18, stk. 1, og 19, stk. 3.

Stk. 4. Undlader en person at underkaste sig undersøgelser som nævnt i stk. 3, optræning eller andre foranstaltninger, hvorved erhvervsevnen må antages ikke blot forbigående at kunne forøges væsentligt, kan revaliderings- og pensionsnævnet bestemme, at ydelsen inddrages. Den pågældende skal forinden ved anbefalet brev være gjort bekendt med den retlige følge af sin undladelse.“

17. I § 31, stk. 1, ændres „§§ 70 og 74 i lov om offentlig forsorg“ til: „§§ 115 og 116 i lov om social bistand eller på en offentlig eller tilsvarende privat institution for sindslidende“.

18. I § 31, stk. 3, ændres „har ophold i kontrolleret familiepleje“ til: „er anbragt i pleje i private hjem“.

19. I § 31, stk. 6, ændres „institutioner godkendt i henhold til lov om revalidering eller på andre end de i stk. 1 nævnte institutioner godkendt i henhold til lov om offentlig forsorg, hvor der ikke er fastsat en takstmæssig betaling for opholdet“ til: „institutioner, der omfattes af lov om social bistand, men for hvilke der ikke i loven er fastsat regler om pensionens anvendelse“.

20. § 32, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Afgørelser, der vedrører retten til ydelser efter denne lov, og som træffes af

- 1) de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg,
- 2) vedkommende amtsankenævn,
- 3) revaliderings- og pensionsnævnet eller
- 4) chefen for sikringsstyrelsen i henhold til § 41 a,

kan påklages til den sociale ankestyrelse.“

21. Efter § 32 indsættes i kap. VII:

„§ 32 a. I Københavns kommune varetager magistraten de funktioner, som ved denne lov er henlagt til det sociale udvalg. Disse funktioner kan ligeledes varetages af magistraten i kommuner, i hvilke socialministeren i medfør af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender har godkendt en særlig styrelsesordning.“

22. *Overskriften til kap. VIII* affattes således:

„Refusion, arbejdsgiverbidrag m.m.“

23. § 33, stk. 1, affattes således:

„Statskassen refunderer kommunernes udgifter til ydelser efter denne lov. Udgifterne i henhold til § 14 refunderes dog kun kommunerne med 75 pct.“

24. I § 33 indsættes som *stk. 3*:

„Stk. 3. Chefen for sikringsstyrelsen kan pålægge kommunale myndigheder og revaliderings- og pensionsnævnet at tilvejebringe statistiske oplysninger m.v.“

25. § 34 affattes således:

„§ 34. Til delvis dækning af statens udgifter til invalidepension opkræves et bidrag fra samtlige efter ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige arbejdsgivere. Bidraget fastsættes til 31 kr. årligt for hver beskæftiget helårsarbejder.“

26. I § 35, stk. 1, 3. pkt., ændres „invalideforsikringsfonden“ til: „sikringsstyrelsen“.

27. I § 35, stk. 1, 4. pkt., ændres „bidrag til fonden“ til: „arbejdsgiverbidrag“.

28. § 35, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Som vederlag for opkrævningen